

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

30 JUNI 1987

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heer L. Van den Bossche —

**betreffende de vestiging en de werking van een
Derde-Wereldpersagentschap in Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door de heer W. Seeuws**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Media besprak tijdens haar vergadering van 23 juni 1987 dit voorstel van resolutie.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Van den Bossche.

Vaste Zeden : de heer T. Declercq, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren F. Swaelen, F. Vanderborght, H. Van Rompaey, E. Van Rompuy ;

de heren W. Seeuws, L. Van den Bossche, J. Van Elewyck, K. Van Miert ;

de heren J. Bosmans, A. Denys, mevrouw A. Neyts-Uyttebroeck ;

de heren H. Coveliers, A. De Beul.

Plaatsvervangers :

de heren L. Dhoore, L. Lenaerts, F. Piot, E. Vandebosch, L. Van den Brande, G. Willems ;

de heren P. Chevalier, W. Claes, E. Derycke, V. Vanderheyden ;

de heren E. De Groot, J. Devolder, P. Vandermeulen ;

de heren L. Vanhorenbeek, F. Van Steenkiste.

Zie :

128 (19854986)

Inleiding van de indiener van het voorstel van resolutie

De indiener verwijst naar de uitgebreide toelichting bij het voorstel van resolutie. Het is geen wetgevende tekst maar een aanbeveling onder de vorm van een resolutie.

De media in Vlaanderen nemen meestal enkel de berichtgeving van de grote persagentschappen over en selecteren daarbij nog het nieuws vooraf. De landen der Derde Wereld bezitten geen groot persagentschap zodat berichten over die landen via de grote persagentschappen tot bij ons komen. Daarbij bezitten die persagentschappen in deze landen slechts minder belangrijke vestigingen.

Er is een inspanning nodig om aan deze situatie te verhelpen. Ook in andere landen werd er reeds een persagentschap voor nieuws uit de Derde-Wereldlanden geïnstalleerd.

Bespreking

Een lid betuigt namens zijn fractie zijn akkoord. Het ter beschikking stellen der nodige fondsen moet via een dotatie gebeuren zonder dat dit afhankelijk mag zijn van enige inmenging in of controle over de werking van het persagentschap.

Een ander lid verklaart zich eveneensakkoord met het principe dat in het voorstel van resolutie is vervat.

Een lid stelt dat hij met de inhoud van het voorstel geen enkel probleem heeft. Hij meent echter dat de resolutievorm wellicht niet de geschikte methode is. Hij opteert voor een voorstel van decreet waarvoor de Vlaamse Raad zelf bevoegd is.

Een ander lid vindt het voorstel een uiterst interessant initiatief. Beter ware echter een voorstel van decreet uit te werken. Bovendien zijn er nog meer gegevens nodig rond dit project. Wordt het letterwoord IPS (Inter Press Service) in Vlaanderen niet reeds gebruikt ?

Moelijkheden ten gevolge van het gebruik van dit letterwoord moeten worden vermeden. Hij informeert hoe de bestaande agentschappen uit de Derde Wereld toegang tot dit IPS zullen krijgen. Sommige van die persagentschappen zijn bonafide maar andere worden door hun regering gesubsidieerd : alleszins moeten het pluralisme en de objectiviteit worden gewaarborgd.

Een lid kan met de inhoudelijke bedoeling akkoord gaan. Door het gebruik van de woorden „spreekt de wens uit” stelt hij vragen over de efficiëntie van de voorgestelde tekst. Betekent dit dat de Vlaamse Raad dergelijk initiatief graag zou verwezenlijkt zien en het daardoor een politieke taak van de Executieve wordt een ontwerp dienaangaande uit te werken waarna de Vlaamse Raad dit kan onderzoeken ?

Het systeem der resoluties houdt in dat aan de Executieve opdracht wordt gegeven bepaalde technische problemen te behandelen. Een resolutie is dus de aangewezen weg om het voorliggend probleem op te lossen.

Een ander lid beaamt de voorgaande zienswijze. In de begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap heeft de Vlaamse Raad nog nooit ingrijpende wijzigingen aangebracht. Het voorzien van gelden op een begroting impliceert een dergelijke ingreep. Daarom is het aan te raden dat de Vlaamse Raad voorafgaandelijk haar wensen uitdrukt waardoor de Vlaamse Executieve er al dan niet rekening kan mee houden bij het opstellen der begroting. Bovendien is de Executieve

beter gewapend om de criteria op te stellen voor het verlenen van een dotatie.

Een lid repliceert dat op deze wijze de Commissie zichzelf een certificaat van onbekwaamheid geeft. Heeft de Commissie geen eigen creativiteit ? Het is een zeer goed idee maar ofwel wil men een kreet lanceren zonder enige echo ofwel is het een serieus voorstel. Dit vereist een structurering van de voorliggende idee. Uiteraard is de Executieve de geschikte tegenspeler. Hij is van oordeel dat er geen wens moet worden geformuleerd maar er moet worden geprobeerd er iets serieus van te maken. Dit veronderstelt veel studiewerk. Er bestaan immers enorm veel persagentschappen in de Derde Wereld, evenals veel informatiestromen. Het is dus noodzakelijk dat een aantal voorwaarden worden opgelegd.

Een ander lid stelt dat in veel gevallen wordt gesuggereerd om voorstellen van decreet in resoluties om te zetten. Nu pleit de meerderheid voor het omgekeerde. Wordt de Executieve onbekwaam geacht door de meerderheid ? Het voorstel van resolutie vraagt enkel dat de Executieve zich bij het voorstel zou aansluiten en de nodige middelen op de begroting zou voorzien. Als dit niet mogelijk is moet een voorstel van decreet worden uitgewerkt.

Een lid oordeelt dat de indiener een orthodoxe wijze van legifereren heeft gebruikt met de bedoeling de inplanting van een bestaand persagentschap mogelijk te maken. Het is geenszins de bedoeling een nieuw agentschap op te richten.

Dit impliceert in feite de subsidiëring van een privé-initiatief.

Een ander lid meent dat de Commissie onvoldoende is voorbereid op dit gesprek. Is het niet beter dat de fracties zich voorafgaandelijk ter zake beraden ?

De Gemeenschapsminister van Cultuur verduidelijkt dat de Executieve nog geen standpunt heeft ingenomen. Wel was er in de UNESCO geen eenstemmigheid over het principe.

Een lid ziet twee mogelijkheden volgens dewelke de Executieve deze resolutie kan beantwoorden : de Executieve kan eventueel een subsidie toestaan aan een eigen agentschap, wat een ontwerp van decreet impliceert, of ze kan een nominatim-subsidie toestaan en een aantal voorwaarden voor subsidiëring vastleggen. Dit laatste is de eenvoudigste wijze van werken.

Een ander lid ziet een derde mogelijkheid : de Vlaamse Raad kan zelf een voorstel van decreet uitwerken.

Het vorig lid repliceert dat men in dit geval de eerste mogelijkheid verliest. Bovendien kan, bij een ontwerp van decreet, de Executieve zelf de markt verkennen.

Een lid meent dat een resolutie nog een weerklank kan hebben bij het opmaken van de begroting 1988. Indien wordt ingegaan op de suggestief om een voorstel van decreet uit te werken is dit niet mogelijk. Bovendien, na het aanvaarden van deze resolutie kan nog altijd een voorstel van decreet worden ingediend.

De Voorzitter besluit met de opmerking dat hetgeen nu gebeurt een goed voorbeeld van maniërisme is. De bedoeling van dit voorstel van resolutie is dat de Executieve de politieke verantwoordelijkheid neemt voor het subsidiëren. Het is dus een vingerwijzing naar de begroting 1988. Een voorstel van decreet is een nutteloze bezigheid. Een resolutie laat aan de Executieve de nodige soepelheid toe.

Een decreet kan de toekomstige evolutie niet voorzien zodat de Executieve de toekomstige situatie niet zou kunnen appreciëren. Een resolutie drukt bovendien de politieke mening van de Vlaamse Raad uit waarop de Executieve kan inspelen.

Stemming

Het voorstel van resolutie wordt vervolgens verworpen met 8 stemmen tegen 6.

De Verslaggever,

W. SEEUWS

De Voorzitter,

L. VAN DEN BOSSCHE
